

49.

Špicar Jaka

K skupni mizi!. Scena za proslavo 1
december 1939. - [1939]. – 6 str.

40.

Špicar Jaka

Drabosnjak. Narodna igra v 5. dejanjih. –
[1935 - uprizorjena]. – 80 str.

41.

Špicar Jaka

Osojski spokornik. Koroške legende v
4. dejanjih. – [1935 - izvajana]. – 16 str.

Kot radijsko igro spisal Jaka Špicar.
(21. 4. 1935 RLj)

44.

Špicar Jaka

Magister Johanes in njegova vera.
Legenda v 3. dejanjih. – 37 str.

45.

Špicar Jaka

Tabor sanja. Igra za sokolski naraščaj v
1. dejanju. – 8 str.

40
Dobosnych

41
Odysh
Opshvutk

44
Magister
Johannes

45
Telov
Sanyer

49
K shupni
muzi

Dobosnych
Odysh
Magister Johannes
Telov Sanyer
K shupni muzi

Tovarniška zaloga poslovnih knjig

Štev. Epri	Štev. listov Epri znotraj	Cena ilena
102	150	20

Magister Johannes in njegova vera.

Legenda + list dejanjih.
Spisal Joh. Spicar

Ve prave pridizane!

Severijam nek budi slava.

Visoka gošina roba z glavnim ohodom ne desni in
z ohodom k drugim prstom ne levi. V gredi
daje celih osem, med njimi sta štiri, ali
~ plati udobni celih, goštur pappels z
holim vrgom patritur vrgom prdbr
Krislusa. Pod pappels Kiclsnik. Vrti
je pisalna miza, celih nalogac, stoli
in predeti s hujgami in aksenomisus
instrumenti.

Terur in ferr od gledalec.

2.

Oček:

Magister Johannes, astronom, astrolog in meteorolog.

Barbara, njegova žena.

Penate, njena hči iz prvega zagona.

Katerina, Johannesova mati.

Golt
skotius } Johannesovi učenci.
Parhus }

Rati Kron, zbirar.

Guldim, jezuit.

Odposlanec cesarja Rudolfa II.

Berič.

Dva brata Bictorsène usmiljenih.

Procesija flagelantov.

Čas: Začetkom 17. stoletja.

3.

Pro dejanje.

1. prizor

Johannes in odposlanec papeže Rudolfa.

Johannes (sedi pri pisalni mizi in piše pismo. Ko je končal in podpisal, vzame ~~velike ovitke~~ iz predelov papir, gorijo vanj pismo in peccati.) Ali prosim vas, prosite Njegorevnu Velikantov, naj ne zaupa quar preči mojim prevrkam. Pri težkih odločitvah, ja habe zločiti tudi se tako gošore karsškepe.

(Odposlanec & vodi & nastopajoč pod mizo): Ne morem si misliti, magister, da vaš karsškep ne bi gadel. Znan je, da ste best bakalavarsus in prej^{te}ma univerzitetnega ~~papeže~~ zavidljive ~~papeže~~ in p. stali slarni. Torej in perajeva ste prevrkati, se reč, vedeti ste celo usode in pishodnjost njihovih ob. pole in njihovih porrajnibor.

Johannes: Ladiam sam se reči in po svojih blizujih, he se maribetj pei in tako zgodilo, bahor in bazale zvezde. V stranstov pojem je on harmoničus prej^{te}ma. Ko vseh ljudi nas psovani z izednimimi nebes. nimis pojari in meyjatrisim u stališcem zvezd. A harmoni odločitev pishizji si sam, čeprav bi zvezde prej bazale dangače. - Tu pismo!

(din de pismur.) Ispoveste noji preprogojine ni globoko ude,
vred Velikavostu. (Titane.)

Odgozdanec: O tem pismu oie preprogojine ni poudi sevar (Titane.)

Bodite preprogojine magister, da pizivate mehanjevaru
pustole. (Gu de viet.)

Johanes (se prisklanj): Vselebo caru ni zediscenje mi je to. Saj
je pizmanje tecto oec pri delu z sluhom, hekar plasa.
Medan je zehroclim zanj: - In pizim prst, gozpod!

Odgozdanec: Hecle rane, magister! (din de prst, se prisklanj
ni odide na levo.)

Johanes (spiljivor se nizam.)

2. prizor.

Golo, Martin in Parbus

(prijde od desne, hekar da se prisklanjivosti pri vrstih.)

Golo: Mi sta vrela, celo hebolishi caru pizmanje oec in pizmanje
huroshope nasice magister.

Parbus: Zakaj pa ne?

Golo: F, no! Ne pizim drugace, hekar to, da se je pizmanje
hebolishi vladar to (s prodarkom) to nasice nima,
jekas.

Martin: Ti hoies pici, da prangalibegas.

Golo: Tucti, ce hoies!

Parbus: In kaj jeto?

Golo: Hebolishi, nazclujishi caru se nima pizmanje - -

Paulus: Ne tahr, korani! In ni katoliški slovar, hi je ena
kruškovca od protestante ---

Martin (negro): Luteraus!

Gal (objemu): Reformata!

Martin: Ne!

(hito.)

Gal: Ne, reformate!

Paulus: Zakajta, nečepneje! In ne gre za katoliške in za
evangeliz^{xxx}ške, ampak za nienjake, magistre
Johanne in za cerkve in, če tudi za (s poudar.
krm) ~~je~~ katoliškega cerkve. Vrtalemu pa je tahr,
da je cerkev katoliška, za naše magistre je samo
revo, da je svet kristjan, ne revo, pa ham nica
priredes.

Martin: Pedastolica! On je naš!

Gal: Nikoli! Nas je!

Paulus: Hej pa, če je naš?

Martin in Gal (maje, zaiseljivo): Kdo? Papist?

Paulus: Zakaj ne?

Martin: Njigore drugome je ~~naše~~ oči nečepne nas.

Gal: Le njigore ded je ročil oster hudo proti papistom.
(Le razoname) A, kdo je učni, kdo je za pritenost in
napredok!

Martin: In ham gubi preprosto pravo Kristovo nauko.

Paulus: Če je unika tahr preprosto in leho umgive,

žehej se ne morete luterani in reformati in njih zedinosti.¹²
Tudi pa, magister, je spogled je na prisiljeni napotje
med nami, ki u vedrajo prave in konvencionalne
in fermule. - Mi ne vaš (pohoji ne gola) in ne vaš,
(pohoji ne chartine) zapravite si to.

Gola: Toj je se najmanj.

Parlus: Toj sem in sam obhajujem, da je edina zeličarica
prave ne more stiti med roje.

Chartin: Edina zeličarica! Nehej je, tem, naj u inteligent.

Parlus: Se enkel pravim: Edina prava, edina zeličarica!

Chartin: Tepec!

Parlus (plane la njemu in ga hroče udariti): Ponori!

3. prizor.

Prejuzji, Johanes.

Johanes (pide od lere): Kaj naj ponori? (Parlus odstopi - puzmar.)
Spet papir med mojimi nčenci, in par gotov spet
sam zasedi vese. - Mi sem puznik?

Chartin (haji na Parla): Če je pa tebr mestypen!

Parlus: Mi pa ti puznjiv!

Johanes: Vi heje ste hristjani: Luteran, reformet in bebolshi.
Mi malo je bešiansbege v vas! Gulite u med u
boj, u je sijal gospod, ne tem naj svet upra,
da ste moj nčenci. Vi hroče hti nčenci u
čenci in u puzirate in to peeli tega, holi je

prav. Paratolo v celnicarjih in parizem poznate. - No,
kaj je bil pravi nimen Gajdodor?

Golo: Res je, magister! Lepet in spet pozabljamo na prau,
goli.

Johannes: Pogledajte revolutor! - Od kod je rev? Od Boga, hi ga
v Gajdodoru molitvi nazivljamo čiste, hi ga pravi.
mi je vseh danj's hudi in je odpuščanje
grehov. On, stvarnik vsega, naj stoji za hudi
nam, hi smo pravi in pepel, on naj se bori
za dušne prave praveznike. Vse to želimo,
med sebi je se prepisano za čake in zlate.
Klicemo Boga ne nebu, namreč, da bi ga mogli
v svojih pravi in tako posteti temnej božji.
Napuh in strah nas gonita, da si se ne videti
prav imenitni in ocliki, hi smo pravi in
prav naj naravi tako majhni in napram
razločjam, heko blisk v noči. Goli govorijo
svojega Boga nad me, pravi Gajdod - in bližnjega
svojega, heko samega sebe. V tem je heko
božje, je heko molimo, naj pravi k nam. Bog
in njegov heko - ne to mudi biti v naših
dušah, heko drugače ni je nes ne Boga in ne njeg.
gove heko. Vse njegove preklada ne od njeg.
maje, z vsem neridljive stvari in je v opam.

ne dimenzije mehanizma pretoja.

Trihije (kraj čisto): Inu!

Johanes: Eubite redaj, beko pmo drobiti in majhni?

Paulus: Ali pendar, magister, nad me je Bog postavil člo-
veka...

Johanes: Da, del mu je zemlja, hi naj ji bo največja in poln
projez obzora, ker mu bo sicer postala pama brega
in joče in z bolečinami postala meti bo obo-
be. Zato pmo teho približevati ne zemlji in
na meter. S približevanjem pmo porjaviti z obema.
In kadar nos plinjava hrče odpruži od obela, ogleda
mi nos nebi in gozde nam pokazuje spet kot
naprej.

Markus: Ali pamo kot, magister? Ali ni od njol od-
visna tudi porda človeka.

Johanes: Zvezde mnogi sicer napravi svetlosti člo-
veku dušo, ne javljajo se za veseli. One
le človeka poganjajo in ga postavijo na rta,
jo da ne gojinihi poti zagradi minir hitro
ugodno približevati. Njilov vpliv ni stalen,
ne ne človeka in tudi ne na zemljo. Adrien je
ed^{zdrav} človek, hi joče bane z zemljo, beko pmo je iz
starega reba.

Ido: Brez domne pa upliva gozde ne pame.

1/2 (Zalophium nasutum)

Johanes: Kakor človek s svojimi dušo, tako tudi zemlja sprejme
svoje nebesne prijatelje, ki jih potem vpraša ~~o~~ 3
svojim imenom. To zaklebanje je največji svet.

Johannes: Tudi rot pravi je doista, ali se naprosto nes.
niči, ker smo ljudje zmožljivi. Licer se je
tehr: ~~7~~ ~~8~~ se je želelo, je ostalo v spominu, ~~8~~
~~se~~ je zvečer se je pogel in astrologus je ostel
v čarobu. (belice ne slamo.)

4. *prozar*

Deutscher by Johannes.

Gelo: Permian! Tega hudi x projib koledayib nizatejib.

Chartin: Preskušanje ~~linije~~ kuroskopov ga je naposled pre-
vidnega.

Paulus: Narcissus. Sed mihi per prolixo obsequio mihi gratia.

Gula: Henrile in Lugane sta male, desi giorni e buo,
shopu ni prerokoval punte.

Markis: Tudi gozde miso zrnaj hrane.

Paulus: Greer hot re, ali imate Kopernik in Galilej'ses
par. Jaz dozirim!

Chastin: Fay me!

Carlus: Citaj genezo, hujas Jesua ni se mariboj...

Sharon: In Aristotela, 'hey me! You to now! Mi ze

Nikolaj Ties in Leonardo da Vinci sta shvela dohajeti
 to, kar sta ~~zaprta~~ ^{dohajela} Kopernik in Galilej. ~~Se~~
~~pešnem v našem čaru~~

Parlus: Ali smetamo to za dohajo.

Martin: Toliko munda je, behar ~~xxxx~~ judovske zgodbe v starem
 testamentu.

Golo: Bajbe, peči!

Parlus: Ki pa jol je Martin Luther leta 1534. reventale pre-
 ložil v nemščino.

Martin: Hej tebi Luther mar---

Golo (hiser, behar v prejšnjem stavku): Papist!

5. prizor
 Prejšnji, Johanes

Johanes (je stopil skozi vrata ne desni, da je bil zadnje
 beude. V rokah nosi model ordoneta): Le
 spet prepis radi vere? (choje z glavo.) Mi ne bi
 bili pumukneji, da je se poznamo za napredek
 v tehniki modelov. - Vidite tu je model za
 ordoneta, ki se ga bo uporablja z malim gmetom.
 Napravil ga je po mojih načrtih prav Jost Birgi
 - Pragi in je namenjen cerkvi. (Pokaže model stav)

Martin: Cerajin?

Golo: Tudi to cerajin?

Johanes: Ja, dušo Bogu, proutne pridobitve cerajin.

Paulus: Kaj te boji, ker je božji in cesarji, ker je cesar, prepa, kaj ne magister?

Gals (posmehljivo): Če ne boš zaupnihi božji videli v tem delu čarovije ---

Austin: --- in našega magistrata predili za njo nas gnedo.

Gals: Kvar imas! Tanasus! Rim se ne razlikuje od poganskega: *Lucius regio, eius religio!*

Paulus (zlorogem): Rim in vedno Rim!

Johanes: Vrhohod sem vas že poznal, nikar se ne prepričate podi teh peči. Religije in Bog sta dva različna pojma. Lepšar hrišćanske pravice v reči ver se mi zdi zločin. Jaz se zdim porjav z verni hrišćani z reži hrišćanske gm. bezni. — Taki broste suhi ri, moji vinici. Ni reči prepine glede tega! Ali ne?

Tei huj (zgodljivo): Anan! (Vdarej ne more in tih liste ruck po hujigi, ki ji zame s predela.)

b. prizor.

Prejšnji, Renata.

Renata (pride s hujigi od leve): Perim, oče poglji mi to. Same ne razumem. (Vdare hujigi in čita.) Ljudje pa so prilegli na pol svoje oblečile in jo pri- jeli z zelenjem. Pred njim in je njim se ho-

rebeli ni opili, Hozana sinu Davidovemu! Kraljev
hodi, ki pišeja v imenu Izidorovemu! Hozana ne
risari!" (Pogleda Johanesu, ki ji je gledal čez
ramo v hujšer, v obraz.)

Johanes: Tega ne razumem?

Reukta: Ne. Takoj so polegali oblačila na pot.

Johanes: Iz spistočanje, hekar se polji na pot, ki jo
hodi cesar, prepog.

Reukta: In zalej so tudi opili?

Johanes: To je bil pogledar, prmet po psalmih.

Reukta (obrne par listov): Tu se je pisano, da so
opili, križaj ga!"

Johanes: Tudi to je bilo.

Reukta: Mi so bili to isti ljudje.

Johanes (z hričkim namrekom): Ne vem! čerogre
so bili isti.

Reukta (obrne se par listov): In pa, da je ugamilo
sonce, ko je Jezus umiril. Mi je to mogoče?

Johanes: To bi ji polji - rano po bi ji volji.

Reukta: Mi so ugamilo tudi gozde, oie?

Johanes: Če je ugamilo sonce, so ugamilo tudi
gozde, hej one so vse hčihe sonce.

Reukta: Pa so gozde zagarali, ko je Jezus vstal od
mrtvih, hej ne oie.

Johanes (ji pogledi po lanch): Te, svet in zagoreli, ho
je vtel. (Poljubi ji na čelo.)

F. prizor.

Prijatelj, Brav

Brav (od desne): Pozdravljeni, magister in gospodje
Johanes (stoji k njemu): Pozdravljeni, učeni doletar in
bratje nam, da ste na naši želji teho
pisatelji. Stoji meteni je polni plavo.
Dobroste, da vas procclem k viji. (Re.
neti.) Gleda in čitej!

Renata (sedu in čita.)

Johanes (Brav): Posim! (Ja sede na lavo.)

S. prizor

Prijatelj, Brav Johanes in Brav.

Parlus, Martin in Golo (so zadrženi pogledali, ho je
vstopil Brav, zdej vstanejo in potihoma govorijo, da
je ne bi čule Renata.)

Parlus: Kaj govoriš ti?

Martin: Rabi Brav - tej hini!

Golo: Kdo pravi, da je bolan?

Martin: Chati, pravi.

Parlus: Nezalet'sano! Jude rodishno, naj imo zelari
meter.

Martin: Hebr, da nimamo hiraubih zelarnikov.

Žolo: Mi ne re, da ji to prepovedamo?

Parlus: Saj menda komele v Pezzerju in Albizu rum
hriščanom prepovedujeta, zatebati se k jurevskeim
zeloznikom.

Šertin: To se ni praktičnalo.

Žolo: Mi pa je prišlo iz narode.

Parlus: A pariske fehuštete že leta 1301. prepoveduje
judom zoharjenje ---

Šertin: --- katoličanom, da.

Žolo: To njige ne zedene.

Parlus: Pa menda je neupolnans, da hrišč judeta, ki
zohari brez uprabe formul in izgovor, ki
joh mne uprabiljati vrel medelhus, če
hoče da pčimhuje.

Žolo: Ne gleda ne formule ni na zuncijost! Z
judom se ne reje nič hriščanskih red!

9. prizor.

Družini, Barbare.

Barbara (na razbujane od here): Kje je moj otrok! Kje
si Renate?

Renate: Tu sem! Naj hočete, meti?

Barbara: Pojdi sem, doto moje! Pojdi mi bejore iz te hiše
preberete mi hudo bijo. Jude, Jude je pripel,
gal moj moj, naj zohari njigoro meter.

Peneta: 'Da um muals hej talge d'goretu jaz,
his'auhe jena. A me le jaz! V tej hisi bogam iz
velicane aboka, hi um ge iz puce zehna pizpela
semlej v drugi zehna - s his'orrecum!

Peneta (u je puch'auhe obline): cheti!

Barbara: O his'orrecum, hi uci da zaulje plete ok.
pop rancee in tahr puzna poto pisme in
gortar brjje. - O gospod Jezus Kristus, hej
um tahr hudo zepisile, de me lepeš in
pehaš v shunjar in to cete moje bligās
h pogubljajin. - Pojdi, pojdi, cete! Hise
polna je shunjar in jatan brodi hehn
ker sulici v pligem obločilu.

Peneta (u je odumchue): cheti, meti! (Joke.)

Barbara: Pro'ol tige merta, pro'ol nyge, hi me
je jocht in ppejal v gela.

Gola: Gola Barbara, niber tahr---

Barbara: He, odjednik, refumch in ouile (heje
in Parle) papist! Latauori pluge in opode
nagor, hi ustrojate mi predokno pehla! In
tu naj bane med rami. Pro', pro'! L mevoj
aboka, de pisme naj duse proji! (Zagled
Peneta je roko in jo h'ee adreiti.)

Peneta (u je izpuli, di'je): Ne! - - Jaz gram le

očetu. (Vidi de ne lerr.)

10. prizor

Prijinji huj Peneta.

Barbara: K očetu, prari, - moj otrok - ni me zapušča.
Pellensha peter zi poganya klaj's ni dete
zapeljano je zanglo meter. (Pogledor z de,
moučnim smehom) Gotro je tako ze
pisano v ozrejalju moje mae. In bar je
sam, to more biti res! - Tahr vero ime
moj moj, magister Johanes! (~~Je go~~ ^{Prave shji}
~~poleže pri mela ne desni.~~)

11. prizor

Prijinji huj Barbara.

Parlus: Pri moj'reni, žene ime prar!

Martin: A ne possem.

Joh: Parlus misli gotro de bolikar u bič juče.

Martin (z nasmeškom): Mi ne budi glede papista in refar.
mete? - Licer se je strer jelo mučine.

12. prizor.

Prijinji, Johanes in Peneta.

Johanes: Kje je moja žene?

Parlus: Odsle je.

Johanes: Odsle? Kam?

Parlus: Ne vem. - Licer je, magister, opustiti, de od.

istemu ljudi jaz. To das poveljete v hišo la intimne.
um polu, behor je zoharjenje, judas, se ne glege
z mojimi hebrejskimi načeli, zato pitarjam
vso hišo ljudi je božice. (Korvadi in desno.)

Golo: Fitolcho kadi jaz, magister (" " " ")

Johanes: Pričujte kumateh. Veksnar po meste moje hiše
ne stoji odputa ko pikelja in, recda, ko oclhja
spet. Mi ne bi videl pet de bi bō vidra ita
od mene z napčini in muceji. Kiem bli
pet v hišo juda, blisel jim zdraznika in gmed
teta je Rebi Shon eden najbly gneuh in pri
znauis. Za zolgij's metere in gre, zato sem
blisel druge, hi se mi zeli najblyi.

Parlus: Nasil bi ne bely puchoreden ljudi med kristjani.

Johanes: Mogoča bje, a Rebi Shon je v bljzini, poznam ga in
je moj prijatelj - -

Golo: Prijatelj!

Sharon (u odumalne in ne pece nje, vidi se je, da mu tr in
nē.)

Johanes: Je tr bi bejčnduegi! Eštejte parabole v usmiljenem
Samaritanu. Tam nejeleto beudo župodoor v bljz
njem, bi se dānes najiramus v prijateljem. -
Oier pa nam stleje prēgi v inteligenci in hml,
kui justorihile uenychor. Je ta Rebi Salomon

Ben Fzak v M. Ablesin, priznan po svojih krivih
operacijah na Francoskem, ne domneva v Perilije
parno tehotno zlatarstvo Ebn Zor, za njim v Toledo
Ben Esra. ~~V svoj Pravi znamenitost bil je~~
~~jude~~ - in mnogi drugi.

Paulus: To nas ne sme zaražati. - Peril, kar naj vidi - to je
verno.

Johanes: Pravilo, ali bo more biti vese življenja in stisnjene
roči, kar je kar nam daje ^{svet} ~~svet~~ znamenitost ogled.
Jude, zlatarstvo znamenitost svetne Saladina, egipske
čauhege, ^{svet} ~~svet~~ muhammedanizem, o paganih
in o Kristu. In de to bo zgodovina: ~~Lepi Pravi~~
~~###~~ Zlatarstvo papeže Bonifacija VIII. je Jude Rebi
Fzak, zlatarstvo Klementa V. pa ekskomunikacija
Armed de Villa Nova, pravi zlatarstvo aragon,
kjer kralj in cerkev. Priloge II. - Ljubljana,
kjer, ljubljana!

Paulus: Jez ustojam! V tej hiši ni še morda za me! Z
Bogom, magister! (vdiče.)

Joko: Z Bogom! (vdiče.)

Chartin (u je pibljaj, isab): Z Bogom!

Johanes: Inda ti?

Chartin: To, magister! - Z Bogom!

Johanes, Penete.

Penete: Zahej odhaja, rre?

Johanes (s pogledom Kristin): Odpristi jim, saj ne vedr, hej delajo.

Lauter

1/10.31

~.~.

Fruko de'auje.

1. prizor.

Katarina, Penete.

Katarina (v črni obleki s temo okrog glave prirežano črno retko
poto, da je skrajšala obličje, vidi v naravnost.)

Penete (vodi na stolčku pri njemih nogah in čita evangelij):

En potem je Jezus hodil po Galileji, hejti po Judeji ni hotel
hoditi, ker so Judeje gledali, da si ga umarili. Bil pa je
blizu judovski praznik solarov. Taki mu peko bratje
njegovi: Esi odšel in pojdi v Judejo, da tudi pokaže
svoje vidljive dele. Proje. Zahej mihe, hi hoče biti jo,
ni poznan, ne dela ničesar ne skrivnem. Se
lehe peko delas, pokaji se poka. Tudi bratje njegovi
namreč niso verovali vanj. Tudi jim trije Jezus:
brj'cas se ni pikel, ras' cas pa je vseh dar pri,
bladen. Vas ne moret pot pokažiti, mene pa

sonaji, ker jaz pričujem v njem, da pr dela njezora
hudo bna. (Jan. III. 1-7.)

2. prizor

Prijuzi, Barbara.

Barbara (prišla od desne, na je upornenica, v rokah hrčijo, se zgrunje na
kličavile pred razpelom): O, odpusti, Krist, odpusti! 'Openi nas
namote, bi nas je zatekla!' (Tihane in gro, ne da bi pogledali
Katarina
Benedikt in Beneta na levo.)

3. prizor

Prijuzi, Barbara.

Katarina: Kaj se je zgodilo?

Benedikt: Kaj, babica?

Katarina: Li videla meter?

Benedikt: Da, babica.

Katarina: Čnebi namoti je govorila.

4. prizor

Prijuzi, Johannes.

Johannes (prišel od desne.)

Katarina: Kaj se je zgodilo, sin?

Johannes: Hej, naj bi se bilo zgodilo?

Katarina: Barbara je nebež govorila in misem pajmela prav.
Čnamoti, bi nas je zatekla...

Johannes: Barbara? - Šegre to, da mi je duhovnik zabla,
vsih udeležbo pri skupnem obhajilu.

Katarina: Kolaj?

Johanes: Dames! Rameshar!

Katarina: En zhej?

Johanes: Her misem podpisal konbardijahne formule, k ee, misem me je hotel konstituirati, ^{priznati} da si po historiji - ho sem sendar lajals.

Katarina: En hej udaj? To pomeni izhujšitev iz cerkvene oblasti.

Johanes: Ha, to pomeni mi to je! Istele risjine klavau johl je pti je onogo, hi smelajo zagovor Roperuško, rok naukov ze gléim.

Katarina: Se ze historica te bodo proglasili - mi hej potem, Johanes, hej potem?

Johanes: Potem sam pti historica - r vyshovih očeh. A, On, hi vidi r prea pek, on to predil moji oči, hehn jo je vrel Flum in Jordannu Brunu.

Katarina (vstane): Tjéhe phiti mi delaš pin! - Pomisli, raj imas dvojino. Temne zoti se mi boje predéivati mi ne, seica steza mojé pokr po nas pek. - Molimo!

(Hopi pred razpelo): Oče naš, hi si r nehuib, porreči, no brdi imne boje. Pridi hragitor boje. Izodi se odje boje, hehn r nehuib, tehr na zemlji. Tshk nai vchdauja' doj nam dames ni odpmati nam dol, ge nače, hehn pardi mi odpmšéauv doljzibam

prosim. In ne vpelje nas v shušnjaro --- ne v shuš-
njaro --- temveč reši nas zlega. Her bi je hval,
kerbo in mi in plava na rehornaj, amen! (od-
ide z kmetu na koro.)

5. prizor.

Johanes, Guldin.

Johanes (odpre knjigo na mizi in liste v njej. Kmet pada na
zavrtje in pralagone u ne nebu pojavijo pure grozde.)

Guldin (od desne.): Virnem bižjem, pzdorajeni magister.

Johanes (drigue plava in pralada, ritane.): Tudi vi, pzdorajeni,
grozde. (kmet prundi stol.) Izolite! (Guldin pada.)

In s čim najram porbežem?

Guldin: Porbežel vam bom v per jaz s prundi, na vas pe-
bo, da mi porbežete s spejermom.

Johanes (vde): In to bi bilo?

Guldin: Treba je, da najprej razložim svojo mislo. Pribe-
jam k vam v cesarskem imenu.

Johanes: Kozroci radi tabel za presimmaranje toka nefernih
teles, ki jih izgotovjam ne pralagi Izhr Brake-
jovih opazovanj za cesarja?

Guldin: Ne zeto, magister. Lavar je mnogo rajnejše in
za vas se nečije pramene.

Johanes: Ne morem si misliti, kaj bi bilo za me se
nečije pramene, leker to, da izročim table,

Guldim: Evangelike cerkev vas mizi.

Johanes: Ker sem se rešil izjavit proti ločitvi s dve kon-
ferenci protestantizma in ker nisem hotel pod-
pisati konvencionalne formule.

Guldim: Temu to dobro. In danes se je razveljavila reč, da
se vam celo odrekli pred vsi javnostjo in tudi
obhajilo.

Johanes: Res je!

Guldim: In to je boljšo, čeprav da ste že gotovi.

Johanes: Da.

Guldim: Se oči, magister! Zagnamurani ste od svoje
cerkve kot heretiki.

Johanes: Čim bo pobeli konvenciji in teološka fakulteta.

Guldim: Ti bo to tudi stalo.

Johanes: Ne domnim. Saj me ~~na~~ evangelije vse du-
hovščina soraja, pravečujehi se pod njenim
vplivom psujijo me z verecem.

Guldim: Vredite tedaj, pri čem, da ste.

Johanes: Zaredam se.

Guldim: No, in zdaj pogledajte. - Proti omenjeni temu pa pri-
nesam vam nebloujenost pesarjev...

Johanes (oprijeto ritore in se prikloni.)

Guldim: Leter je zagnana zadržitev in izločenje, hi je veselo
in dristojer učenjak, čeprav ste to vi.

Johanes: Shiga ni carornice! In vi renjete e te gabode?

Berit: Oho, gajdos! Breda renjete, hej ne si renjete, ci je pa zopredano teho.

Johanes: Samu pidi tega, hej je zopredano?

Berit: Teho pidi! Zaredi tega.

Johanes: Niste je quimishoradi o tem ali je bi sp. loh murgie, ali ne.

Berit: Quimishoradi naj bi! O bog obrari! Te samu maghen doim je qeli, teho nes nistje studinacii menibii, hej se quimishoradi. Ne marau par nist ineti aprache d pellen, shimi pidiacii, de si me murele zaredi bogoshmiste ni neregja.

Johanes: Potem renjete, de po carornice?

Berit: Pri pretem evangejiu, de renjete. Teho naj bonu dnyace praroreu. I- hej pa doimii e o tem! E renjete, par nist, teho leta, namigane z netopijer hej na metlah o megli ni delejo tem doim in mure.

Johanes: Pa ste hdy rideli, hej leta?

Berit: Videl par nist inem, slisal par nist je je dushet, hej se pidi.

Johanes: Mi res?

Berit: Po nisti, moradu e pidi, hej na mure.

Guldim: Da, lehr püßlichst. - Jez ugen, da vas Tochi tuh
 rasoethli ni da quicete h epozmanjen quare, edine
 zollicorne oere. - (Zu d. met.) Demmilit, magister,
 in püchite! Daz z rami! (Vordr. ne dems.)

b. quize

Johanes potem beric.

Johanes (sam abpi pred bujanega): Tudi tibi, gospod, je pomu-
 gal izkušnjavee me zblode prcte samr, da bi bil
 padel quedenj ni pa molil. - Bil si stauriten,
 o gospod in stauriten naj bi fuchi broj uene.
 (Stemmils u je in mnogo zvezd ze rife ne nobu.)
 Trejde!

Beric (debel in zgib, ohnuv od dems.): Vsmemu mehtnege
 prduhes! - Ali ne staurje tu magister johanes,
 püch in zvezdneave?

Johanes: Da ni lej zelite.

Beric: Gospodi püch jeli vechst ne püsa, da se su-
 r tej hise phire nerame shiza ni carv.
 nice, bi dela too in poljen pri gudch
 in pri groini. #

Johanes: To mme biti pa pürote, her r tej hise take
 gerche ni.

Beric: Le nio ne sagite! Bi gospode püch re, je
 res ni mme biti subaj, pa ti bi jo par

se iz hišne gozdi domu - leket jih stisnem, ho-
lete po zraku, da kar porči pod npluni.
Po cesti pa brizga z ognjenimi steni dolgo-
pepe, črne mače, hi miso drugega kot tudi
šlize, hi hite la quiesboravju s Lata-
nom na goro. - In take šlize, prarija,
je tudi rasi hiši.

iz tal shopali.

Johanes: ~~Le~~ če vam zagotovim, da tebe ženske mi ^{placem} ~~te~~ ^{pre} mislim, da vam zadržuje.

Pirič: čemu zagotovati nič ne more. Zaprte pravi mi tako je.

Johanes: Pa kako naj bo po našem umenju?

Pirič: Umenje se je Katarina, je je stare žene mi se je imenovala Guldennarova ---

Johanes: kitar mi razbujeno): čoj's mati?

Pirič: Tega ne vem. Zagorel se je to, da se ima takoj žubi zglediti pred mestnim volniskim name, priložnost, ker ^{bi} nicer govorke dala je pri nati z obhajeno pbr. - Tje ~~to~~ je de ji upo, prēm prave.

Johanes: Sprišam jo raj.

Pirič: Sam gotor!

Johanes: Prej potro!

Pirič: Potem je pias! (vdiče.)

Johanes (vam): Se to! čoj's ~~to~~ mati, ~~stara~~ caror nica! O, prete pripravlato! (Se odne do brigenega.) In to ne delajo v istem bojem!

Laster

Tretje dejanje.
Krč, na mizi gori svetilka.

p. quiza
 Johanes, Reneta

Johanes (sedí zrnice v narložnem, narložnem najoj. Na čelu ima belo puto. Reneta stoji poleg njega in ga skrbno gleda. On meče puto s čela in jo da Reneti):
 Imoči mi se zubech puto. Glava se mi uže ohladi.

Reneta (vzame puto in jo namoči v pivski, stoji na stolu in jo gume in položi Johanesu na čelo.)

Johanes: Koli bi, dote glava! - Kaj bi jaz počel brez tebe?

Reneta: Kje to stara meti je vse vaše bolezn?

Johanes: Po opravih je odšli...

Reneta (neizgovor): Po opravih...? (Humor) In meti?

Johanes: Kati! - Bog je udaril s nepobit duha in njene duše čava v smaku, bi se zgrinja z duha v dan v rdečo temo. - Pošli, Reneta, čitaj mi v Joba.

Reneta (vzame debelo knjigo, sede k njemu in čita):
 Livel je moj. dejeli ljudi, ime mu je bilo Job, ni ta moj je bi popolen in pisten, bi se je bal Boga in se varoval hudega. In volilo

se mu je vedno prišlo in hčer. In simet je go-
rine vednost, orac, kritični vel bodor, petito jar-
mor volov in petito volje in goš velike družine.
In ta moj je bil simet, hčer in vel, ki so živali
na tleh...

Johanes (vse po hčer): In čaka se je: Trinojita vrsta:

Renata (črta): In zgori se melega dne, ki so živali in peti-
vino prišlo in hčer in goš or hčer proročene
hčer, da pride vel ki goš in reče: Toli so orali
in orali so se parle poleg njoh, or tem so pri-
deli hčer in jih odgnali, hčer pa goš z or-
skim meča in zbejal sem pam, edini, da bi go-
primo. Ta je se zornil, ki pride drugi in reče:
Oganj hčer je simet z meča in zapel orce in hčer
se ter jih pobjel in zbejal sem pam edini, da
bi proročim...

Johanes: Tudi, dobi, Renata! In prišel je se hčer in or-
deli hčer in reči je prišel reči or meči, goš
pa je delal: Goš sem prišel iz meterinega telera
in goš se proročim. Gospod je del, Gospod je goš,
hčer in hčer in hčer in hčer.

Renata (je gledala v hčer): Pa, to je zapisano! (Črta)
In udele je goš s hčer in hčer in hčer in hčer
temena...

Johannes: Englob je svet dijač. Če smo sprejeli dober od Boga, mi, pa mi sprejeto ljudi to kar je hudega. Kraljevo bodi uspešno ime.

2. prizor.

Prejane, Martin.

Martin (od dnu, glasu in sproščeno): Zgodaj, magister.

Johannes (druge glasu): Martin! Bog vas blagoslovi! Prožite blizo. (Ker pristopi) In uste.

Martin (vde): Ne bi nam red poredel. (Namizne nam skiroj, naj bi Peneta odšla.)

Johannes: Peneta, pojdi in pogledaj po meteri. Koj je najbliž, pričakujta me v sobi.

Peneta: Mi naj prej se enkrat naučimo vama putu?

Johannes: Ne bi poročur. Zdi se mi, da mi je že oddegl. (Vzame putu sote in ji da Peneta.) Boln mi pridi.

Peneta (caneva vde in putu sote sote.)

3. prizor.

Johannes, Martin.

Martin: Dab, sam je, beko vidim mi se teje mi je, da vas nadlegujem.

Johannes: Bilo mi je zelo slabo, sedaj je bolje. Bogu, ker ste prišli vi.

Martin: Hudo vas je zvela meterina usoda.

Johannes: Pravil sem ji in odhajal, da se bo gnetla s strani.
 Karlova pa se ^{pride} njeje vragine puste in mi pomagalo
 nič. Tudi sem si dnevno odvedli jo v zaprtje. On
 je vse bil, da Leneta mi ne se o tem. - In žena moja -
 nam je znano? Od dne do dne se ji pirača duha. Tu
 ob fanelizem se prebrat je v topih, y te se vrtajo
 blaznost. - Tudi me je potelo na duši in telesu.
 Preden v gozdovju misem bil nišelar. In pa
 njemu (kaj ne brizamega) se imamo zveličiti je moč,
 ki izpau^{je} raj nam njezovih - in bi me si slepi
 pohunci.

Martha (glah): Potem pa misem prišel prav.

Johannes: Takej?

Martha: Magister, odpruhte, hudo sem vas razgalil, ker
 sem vas nepravilno zapustil. Tudi, ker sem in
 znam, da ste mi deli si - in jaz sem neha,
 lejem vam obriat h'et. - Tudi pa prihojam
 k vam, steian, ishet moči - ali ogorajem opek
 z novim grehom.

Johannes: Nimam groha, da bi vam odpustil, ker me niste raz-
 galili. Nišelar misem rekel tega na se, protoda,
 bil je moj princip. In če ste prišli sem ishet
 moči, ste prišli prav, četudi ste me našli sta.
 tega, (konec pogleda k razpeta) skoči je tu za

milijone. Spetava hi je otkupila ~~na~~ prece vseh, hi so
ubijani in obtežani.

Chartur: A greh, moj veliki greh - - - !

Johanes: Če bi bili grehi starinski, behne pereti na dnu mureja, bo
do yjeruili mi če bi bili rešili kot ščelak, toda beli
behne sneg je zapisano v Gimmu.

Chartur: Dovolite de vam poročam. - Škam me je mi skusa
se bojim - - -

Johanes: Tvoja?

Chartur: Tas, magister.

Johanes: Poročite, misem vaš priduhi.

Chartur: Naša družina je ne listi prihi, hi ^{kot protestanti} manjši Jakobu
petriš ščislačihili dnu zapustiti svoje domove
in oditi v fujiur. Po knezovcem utaju sme
vseh ^{in tam čemu} sprodeli ⁱⁿ svojo nepreuslominu, hi je nikče
ne kupi, her ⁱⁿ je zanaia, de jo bo dobil za mal
denar, her je ne sme vzeti artem papir de nos
in vaju in igiem je ne imremo deti po odhodu,
her je ~~ne sme~~ knezov ulaj preporedeje papistam,
de bi jemali poročila in nejem od protestantov.
Taki bi mureli zapustiti domu mi bi bi ob
re. Taki in starini želeli, de prelopi me dan
jone in betliško vero.

Johanes (mimo): Taki?

Chartis: Toje se buri zdej v moji duši: Jaz podar nauk in dan-
rine. Se mi bode pri vsaki obitvi tega, da bi to droge
pislo v burbo med reboj. Zubi'l sem svoj dan in dan,
če stal za svoji vero! Zdej sta ta dva elementa mla in
moji duši kot neprotivna si poročnika.

Johanes: En, hetai, mislite to zmagel?

Chartis: Zmagel? -- (S plamnim-grogivim pogledom) - Je je!

Johanes: Je?

Chartis: En to je moj veliki greh! (S grozno poudarjenim
se ne bole) Postal sem katoličan. (Plamni
glav.)

Johanes: Ne bodite slabi, chartis! Vstanite! (Chartis vstane)
Kaj pravi naša vest?

Chartis: Vst? Vst! Sreča mi čista, da mi bode prar, a
težko je, zapustiti domovino. Droni mnogi me
in v in dan, droni, kot je pri mi kot je vse,
vse, ali domovine. Magister, magister, pr-
magister te mi v blagov te zabode.

4. prizor

Prizor, beric.

Beric (od doma): Vsemu svetnemu sodniku! Ni več v na-
rode, ali proti običaju ni na predlog zagovornika
ni ker je pod magister take oseba se ras
obvešča, da je Helariner rojen --

- Johannes (u je hiter vprašal): Hiter, hiter! Kaj je z njó?
- Berč: Ni prubnaga! Pri drugih u nihlo je to ne zmeni.
- Johannes: No, kaj?
- Berč: Pri zaklisanju je osleblela - nič tebeje! To u na, vedur zgodí in pri starih ljudih se prubur.
- Johannes (bopi k njemu): Mi u jo misli?
- Berč: Bog obrari! Krečjenu, če u ji deli palec ~~pod~~ malo pod vijalo. Pa to ni nič!
- Johannes (plano proti njemu): To ni nič!
- Berč: Kaj je to, če pogleda malo krovi izpod nohtov!
- Johannes: Zverine!
- Berč: Kehr mislite! Jaz pravim, to ni nič. Kugec je prete preizkušnje z ognjem ali z vodo, da ne gorim o netejalu ---
- Johannes: Kolli v pripovedih prete inkvizicije. To minikance Sprenger in Institoris ata utre, vta mojkerrino Malles Maleficarum, hi to vinta njihov stvar se pozvim po, dovom. - Licer, kaj ste misli, sem?
- Berč: Poredet, da je ona stara Hetarinas pri zaklisanju osleblela in da je murtui vodnika narčel, nej jo prineso sem. k vam.
- Johannes: Sem jo ner ---

(Luć ne misli je je prijetila ugostiti, nego ugostiti.)

Renata (dopri na prahilhi): Eto je prieto.

6. prizor.

Renata, Johannes ~~Renata~~, 2 brata Rodericus umišljeni, Heterine.

Prvi brat (opije se suncu na desni): Tje u mate? He, odpušta.

Renata (odpuca na desni.)

Drugi brat (primete na umišljeni Heterine.)

Johannes (stopa za njimi.): Koće rama, brate! Bog rama pomni!

Brate (odpušta.)

7. prizor

Prisjuni pri bratu.

Renata: Oče, hoće ste primeti?

Johannes: Babica, Renata.

Renata: Ali spi?

Johannes: Da, spi.

Renata: Se ne br zbudile?

Johannes: Ne. - Dajti spet, Renata. Luć je, ugostile.

Renata: En bečice----

Johannes: Br spet tu. Idi, da je ne zbudiš.

Renata: Leho mo, oče!

Johannes: Leho mo, Renata! (Jo poljubi na čelo.) ~~Ču,~~

Renata: Štenc je spet. Ali ne smem otati tu?

Johannes: Pa pitani!

Mtra! (Premas)

8. prizor.

Prejnuji, chartin.

chartin (prihiti): chegister, magister!

Johanes: Primeni luč, Reneta.

Reneta (je obklesljajže na lerr.)

9. prizor

Prejnuji brez Renete.

chartin: Koj je z metery?

Johanes: chitro je! obklesite, de se ne vje Reneta.

chartin: || Ali reče, de ste ^{ri} sučim listi vgnance, magister.

Johanes: Tem.

chartin: Teste. In pojdete?

Johanes: Pojdem! Zauj, ki je z nas špel in umil. (Gleda na razpelo) Ali se vedno hirari z nas! - Gleyte, saj hirari in ne pisih pane - - - (Pomeni.)

(Na razpelo se zavrti poredi luč pod kufjaro hro. in. Na pokah, nogah in na pisih bliscie r pcedi luči pane: Spod las in iz pane na pisih ^{pose} pcedi koplje.) O Gospod, s teboj, s teboj! (Le zgov. di.)

chartin (je drize): chegister, magister! - Ito, včl je h Gospodu! - Ali je bilo sučim to zgovisaur v zgovisaur?

Laster.

4/10. 1935.

ok 19. 2